

N á v r h

ZÁKON

ze dne 2010,

**kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění
pozdějších předpisů, a některé další zákony**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna trestního řádu

Čl. I

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 214/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 8/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 150/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 166/1998 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 77/2001 Sb., zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 424/2001 Sb., zákona č. 200/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 283/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 587/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 45/2005 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 239/2005 Sb., zákona č. 394/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 321/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 179/2007 Sb., zákona č. 345/2007 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 90/2008 Sb., zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 135/2008 Sb., zákona č. 177/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 457/2008 Sb., zákona č. 480/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 52/2009 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 272/2009 Sb., zákona č. 306/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 163/2010 Sb., zákona č. 197/2010 Sb. a nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 219/2010 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 4 věta druhá zní „Trestní věci musí projednávat urychleně bez zbytečných průtahů; s největším urychlením projednávají zejména vazební věci a věci, ve kterých byl zajištěn majetek, je-li to zapotřebí vzhledem k hodnotě a povaze zajištěného majetku.“.

2. V § 2 odst. 4 se za větu druhou vkládá věta třetí, která zní „Trestní věci projednávají s plným šetřením práv a svobod zaručených Listinou základních práv a svobod a mezinárodními smlouvami o lidských právech a základních svobodách, jimiž je Česká republika vázána; při provádění úkonů trestního řízení lze do těchto práv osob, jichž se takové úkony dotýkají, zasahovat jen v odůvodněných případech na základě zákona a v nezbytné míře pro zajištění účelu trestního řízení.“.
 3. V § 2 odst. 12 se slova „i neveřejném“ nahrazují slovy „, vazebním a neveřejném“.
 4. V § 17 odst. 1 se na začátek písmene a) vkládají slova „zabití, vraždy novorozeného dítěte matkou,“.
 5. V § 17 se vkládá nový odstavec 2, který zní:
„(2) Krajský soud koná v prvním stupni řízení též o trestném činu opilství v případě, že čin jinak trestný, jehož se dopustil pachatel ve stavu nepřítomnosti, který si zaviněně přivodil, naplňuje znaky skutkové podstaty některého z trestných činů, u nichž je stanovena příslušnost krajského soudu podle odstavce 1.“.
- Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.
6. V § 17 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „nebo 2“.
 7. V § 30 odst. 2 větě druhé se za slovo „prohlídku“ vkládají slova „nebo prohlídku jiných prostor a pozemků“.
 8. V § 36 odst. 1 písm. a) se za slovo „svobody“ vkládají slova „, ve výkonu zabezpečovací detence“.
 9. V § 36 odst. 4 písm. f) se slova „v řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních, kterým byl uložen peněžitý trest nebo pokuta, a v řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o propadnutí nebo zabrání majetku“ nahrazují slovy „kterým byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody nebo byl přeměněn podmíněný trest nebo jiný trest na nepodmíněný trest odnětí svobody, nebo kterým bylo uloženo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody“.

10. Za § 36a se vkládá nový § 36b, který zní:

„§ 36b

(1) Je-li dán důvod nutné obhajoby podle § 36 odst. 3 nebo § 36a odst. 2 písm. b), může se obviněný obhájce vzdát, nejde-li o trestný čin, za který lze uložit výjimečný trest. Obviněný se může obhájce vzdát i v případě nutné obhajoby podle § 36 odst. 4 písm. a).

(2) Vzdání se obhájce podle odstavce 1 může obviněný učinit pouze výslovným písemným prohlášením; v případech nutné obhajoby podle § 36 odst. 3 nebo § 36a odst. 2 písm. b) po předchozí poradě s obhájcem. Prohlášení může obviněný učinit také ústně do protokolu u orgánu činného v trestním řízení, který vede řízení.

(3) Prohlášení o vzdání se obhájce může obviněný vzít kdykoli zpět. Spolu se zpětvzetím prohlášení musí obviněný předložit plnou moc obhájce, kterého si zvolil, nebo požádat o jeho ustanovení; pokud tak neučiní, má se za to, že si obhájce nezvolil a obhájce se mu neprodleně ustanoví. Vzal-li obviněný své prohlášení o vzdání se obhájce zpět, nemůže se obhájce znovu vzdát.

(4) Úkony provedené od doručení prohlášení orgánu činnému v trestním řízení do jeho zpětvzetí není třeba opakovat jen z důvodu, že obviněný nebyl v této době zastoupen obhájcem.“.

11. V § 39 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Vzdal-li se obviněný ustanoveného obhájce prohlášením podle § 36b a následně vzal toto prohlášení zpět, ustanoví se mu též obhájce, je-li to možné.“.

12. V § 48 odst. 1 písm. c) se slova „uplynuly-li dva měsíce“ nahrazují slovy „uplynulo-li šest měsíců“.

13. Za § 52 se vkládá nový § 52a, který zní:

„§ 52a

(1) Je-li to vhodné vzhledem k ochraně práv osob, zajištění jejich bezpečnosti, k jejich věku nebo zdravotnímu stavu nebo z důvodu hospodárnosti a efektivity řízení, nebo je-li to potřebné z bezpečnostních nebo jiných závažných důvodů, lze při provádění úkonů trestního řízení využívat technické zařízení pro přenos obrazu a zvuku (dále jen „videokonferenční zařízení“), umožňuje-li to povaha těchto úkonů a je-li to technicky možné.

(2) Ministerstvo spravedlnosti ve spolupráci s Ministerstvem vnitra může stanovit vyhláškou technické parametry videokonferenčního zařízení.“.

14. V § 53 odst. 1 větě druhé se za slovo „proveden“ vkládají slova „ , nebo prostřednictvím videokonferenčního zařízení; není-li úkon prováděn prostřednictvím videokonferenčního zařízení, vykonají jej mimo svůj obvod sami jen“ a středník a slova „ , vykonají však úkon i mimo svůj obvod sami“ se zrušují.
15. V § 55a se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Je-li při provádění úkonu využito videokonferenčního zařízení, pořizuje se zvukový a obrazový záznam vždy.“.
16. V § 55b se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „ ; ustanovení § 55a odst. 1 věty druhé tím není dotčeno“.
17. V § 56 odst. 1 se za větu první vkládá nová věta druhá „Je-li úkon prováděn prostřednictvím videokonferenčního zařízení, osoba, jíž se úkon týká, protokol nepodepisuje.“.
18. V § 64 odstavec 2 zní:

„(2) Nebyl-li adresát písemnosti, kterou je třeba doručit do vlastních rukou, zastižen, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyrozumí, kde si ji může vyzvednout.“.

19. V § 64 odstavce 4 a 5 znějí:

„(4) Nevyzvedne-li si adresát písemnost do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedověděl, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, nebo uvedenou adresu označil pro účely doručování. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže odesílatel vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílateli a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu; v přípravném řízení se toto sdělení vhodným způsobem uveřejní.

(5) Odstavec 4 se neužije, doručuje-li se

- a) obviněnému usnesení o zahájení trestního stíhání, obžaloba, návrh na potrestání, rozsudek, trestní příkaz nebo předvolání k hlavnímu líčení nebo veřejnému zasedání,
- b) jiná písemnost, jestliže to předseda senátu, státní zástupce, nebo policejní orgán z důležitých důvodů nařídí.

Je-li doručení podle odstavce 4 vyloučeno, musí to odesílatel na zásilce nápadně vyznačit. Doručující orgán v takovém případě vrátí písemnost odesílateli po marném uplynutí lhůty 10 dnů ode dne jejího uložení.“.

20. V § 68 odst. 1 se věta třetí zrušuje.

21. V § 68 odst. 3 písmeno e) zní:

„e) již opakoval trestnou činnost, pro niž je stíhán, nebo v takové trestné činnosti pokračoval nebo byl pro takovou trestnou činnost v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán.“.

22. V § 68 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Omezení uvedená v odstavci 2 pro úmyslný trestný čin se neužijí, jestliže je dán důvod vazby uvedený v § 67 písm. c) a s přihlédnutím k povaze takového trestného činu vyžaduje vzetí do vazby účinná ochrana poškozeného, zejména ochrana jeho života, zdraví nebo jiného obdobného zájmu.“.

23. V § 69 odst. 4 větě první se slova „nejbližšímu věcně příslušnému soudu“ nahrazují slovy „soudu, jehož soudce příkaz vydal, nebo na místo umožňující tomuto soudu provést výslech prostřednictvím videokonferenčního zařízení“ a věta druhá se zrušuje.

24. V § 69 odstavec 5 zní:

„Soudce soudu, který příkaz vydal, musí obviněného neprodleně vyslechnout, rozhodnout o vazbě a rozhodnutí oznámit obviněnému do 24 hodin od doby, kdy byl obviněný dodán na místo výslechu. Není-li obviněnému oznámeno rozhodnutí do 24 hodin od doby, kdy byl dodán na místo výslechu, musí být propuštěn na svobodu. Obviněný má právo požadovat, aby obhájce byl přítomen při jeho výslechu, pokud je v uvedené lhůtě dosažitelný.“.

25. V nadpisu § 70 se slova „vzetí do vazby“ nahrazují slovem „vazbě“.

26. V § 70 větě třetí se za slovo „vazby“ vkládají slova „, jakož i o jeho propuštění z vazby,“.

27. § 71, 71a a 72 znějí:

„§ 71

Přezkoumávání trvání důvodů vazby

(1) Orgány činné v trestním řízení jsou povinny průběžně zkoumat, zda důvody vazby u obviněného ještě trvají nebo se nezměnily a zda nelze vazbu nahradit některým z opatření uvedených v § 73 a 73a. Přihlížejí při tom také k tomu, zda ponechání obviněného ve vazbě vyžaduje obtížnost věci nebo jiné závažné důvody a zda by propuštěním obviněného z vazby bylo zmařeno nebo podstatně ztíženo dosažení účelu trestního stíhání. Soudce tak činí v přípravném řízení pouze při rozhodování o

- a) žádosti obviněného o propuštění z vazby,
- b) návrhu státního zástupce na rozhodnutí o ponechání obviněného ve vazbě,
- c) změně důvodů vazby, jestliže byl shledán nový důvod vazby, a
- d) stížnosti proti usnesení státního zástupce o vazbě.

(2) Obviněný musí být ihned propuštěn z vazby, jestliže

- a) pomine důvod vazby, nebo
- b) je-li zřejmé, že vzhledem k osobě obviněného a k povaze a závažnosti věci trestní stíhání nepovede k uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, a nejsou-li dány okolnosti uvedené v § 68 odst. 3 a 4.

§ 71a

Žádost o propuštění z vazby

Obviněný má právo kdykoli po právní moci rozhodnutí o vzetí do vazby žádat o propuštění z vazby. Za žádost o propuštění z vazby se považuje i návrh obviněného na přijetí některého z opatření nahrazujících vazbu. O takové žádosti musí být rozhodnuto bez zbytečného odkladu. Byla-li žádost zamítnuta, může ji obviněný, neuvede-li v ní jiné důvody, opakovat až po uplynutí jednoho měsíce od právní moci posledního rozhodnutí, kterým byla zamítnuta jeho žádost o propuštění z vazby, nebo kterým bylo rozhodnuto o dalším trvání vazby nebo o změně důvodů vazby.

§ 72

Rozhodování o dalším trvání vazby

(1) Nejpozději každých šest měsíců od právní moci rozhodnutí o vzetí do vazby nebo právní moci jiného rozhodnutí o vazbě je v přípravném řízení soudce povinen rozhodnout na návrh státního zástupce o tom, zda se obviněný i nadále ponechává ve vazbě, nebo zda se z vazby propouští. Jinak musí být obviněný neprodleně propuštěn z vazby.

(2) Návrh státního zástupce na vydání rozhodnutí soudce o dalším trvání vazby podle odstavce 1 je třeba doručit soudu nejpozději 15 dnů před uplynutím lhůty šesti měsíců.

(3) Soud je povinen nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy u něj byla podána obžaloba nebo kdy mu byl doručen spis na základě rozhodnutí o postoupení nebo příkázání věci obviněného, který je ve vazbě, rozhodnout, zda se obviněný ponechává i nadále ve vazbě, nebo zda se z vazby propouští; jinak musí být obviněný neprodleně propuštěn z vazby. Ponechá-li soud obviněného ve vazbě, nebo rozhodne-li soud o vzetí obviněného do vazby až po podání obžaloby, je povinen postupovat obdobně, jako je uvedeno v odstavci 1.

(4) Jestliže šestiměsíční lhůta pro rozhodnutí soudu o dalším trvání vazby skončí v průběhu řízení o oprávněm prostředku před nadřízeným soudem, je k rozhodnutí o ponechání obviněného ve vazbě nebo o jeho propuštění z vazby příslušný tento nadřízený soud.“.

28. Za § 72 se vkládají nové § 72a a 72b, které včetně nadpisu znějí:

„Nejvyšší přípustná doba trvání vazby

§ 72a

(1) Vazba může trvat v přípravném řízení a v řízení před soudem jen nezbytně nutnou dobu. Celková doba trvání vazby v trestním řízení nesmí přesáhnout

- a) jeden rok, je-li vedeno trestní stíhání pro přečin,
- b) dva roky, je-li vedeno trestní stíhání pro zločin,
- c) tři roky, je-li vedeno trestní stíhání pro zvlášť závažný zločin,
- d) čtyři roky, je-li vedeno trestní stíhání pro zvlášť závažný zločin, za který lze podle trestního zákona uložit výjimečný trest.

(2) Z doby uvedené v odstavci 1 připadá jedna třetina na přípravné řízení a dvě třetiny na řízení před soudem. Není-li přípravné řízení nebo řízení před soudem před uplynutím této doby skončeno, musí být nejpozději v poslední den této lhůty obviněný propuštěn z vazby. Je-li obviněný stíhán pro dva nebo více trestných činů, je pro určení této doby rozhodující čin nejprísněji trestný. Je-li skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání, jiným trestným činem, a délka vykonané vazby již přesáhla dobu stanovenou pro přípravné řízení nebo řízení před soudem, obviněný musí být neprodleně propuštěn z vazby.

(3) Vazba z důvodu uvedeného v § 67 písm. b) může trvat nejdéle tři měsíce. Bylo-li zjištěno, že obviněný již působil na svědky nebo spoluobviněné nebo jinak mařil objasňování skutečností závažných pro trestní stíhání [§ 68 odst. 3 písm. d)], rozhodne o ponechání obviněného ve vazbě v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce a po podání obžaloby soud. Nebyl-li obviněný, který není ve vazbě současně i z jiného důvodu, propuštěn z vazby před uplynutím lhůty uvedené ve větě první, musí být propuštěn nejpozději poslední den této lhůty.

(4) Doba trvání vazby se počítá ode dne, kdy došlo k omezení osobní svobody obviněného. Při vrácení věci státnímu zástupci k došetření pokračuje běh lhůty, která připadá na přípravné řízení, ode dne, kdy byl spis doručen státnímu zástupci.

(5) Doba trvání vazby, o níž bylo rozhodnuto v řízení o dovolání (§ 265l odst. 4 a 265o odst. 2), o stížnosti pro porušení zákona (§ 275 odst. 3), o návrhu na povolení obnovy (§ 282 odst. 2 a § 287), po zrušení výroku o trestu nálezem Ústavního soudu (§ 314k odst. 1), v řízení o výkonu trestu vyhoštění (§ 350c odst. 1), jakož i v řízení podle hlavy dvacáté páté, se posuzuje samostatně a nezávisle na vazbě v původním řízení.

§ 72b

Byl-li soudem vyhlášen rozsudek, kterým byl obviněný odsouzen pro zvlášť závažný zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, nezapočítává se doba vazby od vyhlášení takového rozsudku do nařízení výkonu uloženého trestu odnětí svobody do celkové doby trvání vazby podle § 72a odst. 1.“

29. § 73b včetně nadpisu zní:

„§ 73b

Orgány rozhodující o vazbě

(1) O vzetí obviněného do vazby, nejde-li o případ uvedený v § 69 odst. 6, rozhoduje soud a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce.

(2) O žádosti obviněného o propuštění z vazby rozhoduje soud a v přípravném řízení státní zástupce. Nevyhoví-li státní zástupce žádosti o propuštění z vazby, je povinen ji nejpozději do pěti pracovních dnů od doručení předložit k rozhodnutí soudci; o tomto postupu vyrozumí obviněného. Souhlasí-li státní zástupce s propuštěním obviněného z vazby, může v řízení před soudem o propuštění z vazby rozhodnout předseda senátu.

(3) O dalším trvání vazby obviněného rozhoduje soud a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce.

(4) O změně důvodů vazby rozhoduje soud a v přípravném řízení na návrh státního zástupce soudce; pominul-li některý z důvodů vazby, může o změně důvodů vazby rozhodnout v přípravném řízení i státní zástupce.

(5) O žádosti o zrušení omezení spočívajícího v zákazu vycestování do zahraničí, které bylo obviněnému uloženo podle § 73 odst. 4 nebo § 73a odst. 3, rozhoduje soud a v přípravném řízení státní zástupce.

(6) Rozhodnutí, kterým se obviněný propouští z vazby, může v přípravném řízení učinit i státní zástupce.“.

30. Za § 73b se vkládají nové § 73c až 73g, které včetně nadpisů znějí:

„§ 73c

Zvláštní náležitosti rozhodnutí o vazbě

V odůvodnění rozhodnutí o vzetí obviněného do vazby nebo jiného rozhodnutí o vazbě, jehož důsledkem je ponechání obviněného ve vazbě, musí být kromě obecných náležitostí (§ 134) uvedeny také

- a) konkrétní skutečnosti, ze kterých jsou dovozovány důvody vazby, popřípadě okolnosti uvedené v § 68 odst. 3 a 4 a v § 72a odst. 3,
- b) skutečnosti, které odůvodňují podezření ze spáchání trestného činu, pro který je obviněný stíhán, a
- c) důvody, pro které nebylo možné dosáhnout účelu vazby jiným opatřením.

§ 73d

Vazební zasedání

(1) Koná-li se hlavní líčení nebo veřejné zasedání, jehož se účastní obviněný, rozhodne soud i o vazbě, je-li to potřebné vzhledem ke stanoveným lhůtám.

(2) Rozhoduje-li soud o vzetí obviněného do vazby mimo hlavní líčení nebo veřejné zasedání, nebo rozhoduje-li soudce o vzetí do vazby v přípravném řízení, rozhoduje vždy ve vazebním zasedání.

(3) V jiných případech rozhodnutí o vazbě než uvedených v odstavcích 1 a 2 se rozhoduje ve vazebním zasedání, jestliže o to obviněný výslovně požádá, anebo soud nebo v přípravném řízení soudce považuje osobní slyšení obviněného za potřebné pro účely rozhodnutí o vazbě. Vazební zasedání však není třeba konat, i když o jeho konání obviněný výslovně požádal, jestliže

- a) obviněný se jej následně odmítl zúčastnit,
- b) obviněný byl slyšen k vazbě v posledních šesti týdnech a neuvedl žádné nové okolnosti podstatné pro rozhodnutí o vazbě, anebo jím uváděné okolnosti zjevně nemohou vést ke změně rozhodnutí o vazbě,
- c) zdravotní stav obviněného neumožňuje jeho účast na takovém zasedání, nebo
- d) obviněný se propouští z vazby.

§ 73e

Příprava vazebního zasedání

(1) Předseda senátu a v přípravném řízení soudce předvolá k vazebnímu zasedání obviněného a vyrozumí o něm státního zástupce a obhájce. Rozhoduje-li se o vazbě zadrženého nebo zatčeného obviněného, obhájce se vyrozumí, je-li ve lhůtě 24 hodin, v níž nejpozději musí být rozhodnuto o vazbě, dosažitelný.

(2) Dobu konání vazebního zasedání stanoví předseda senátu a v přípravném řízení soudce tak, aby státní zástupce a obhájce měli možnost se vazebního zasedání zúčastnit a byly dodrženy lhůty stanovené pro rozhodnutí o vazbě.

§ 73f

Přítomnost osob při vazebním zasedání

(1) Vazební zasedání se v řízení před soudem koná za stálé přítomnosti všech členů senátu, s výjimkou případu uvedeného v § 69 odst. 6.

(2) Vazebního zasedání se vždy účastní obviněný; jeho účast může být zajištěna i prostřednictvím videokonferenčního zařízení. Nestanoví-li tento zákon jinak, účast státního zástupce a obhájce při vazebním zasedání není nutná.

(3) Vazební zasedání se koná bez účasti veřejnosti.

§ 73g

Průběh vazebního zasedání

(1) Po zahájení vazebního zasedání podá předseda senátu nebo určený člen senátu a v přípravném řízení soudce zprávu o stavu věci. Poté podle povahy věci přednese návrh státní zástupce nebo žádost o propuštění z vazby obviněný nebo jeho obhájce.

(2) Státní zástupce, obviněný a jeho obhájce přednesou svá vyjádření a případné návrhy na provedení šetření potřebného pro rozhodnutí o vazbě. Není-li některá z těchto osob přítomna a jsou-li její vyjádření a návrhy obsaženy ve spise, anebo požádá-li o to, přednese jejich obsah předseda senátu nebo jím určený člen senátu a v přípravném řízení soudce. Následně předseda senátu a v přípravném řízení soudce vyslechne obviněného ke všem okolnostem podstatným pro rozhodnutí o vazbě. Státní zástupce a obhájce mohou klást obviněnému otázky, avšak teprve tehdy, až jim k tomu předseda senátu a v přípravném řízení soudce udělí slovo.

(3) Jsou-li ve vazebním zasedání prováděny důkazy, užije se přiměřeně ustanovení o dokazování v hlavním líčení; omezení v provádění důkazů čtením protokolu o výpovědi svědka nebo znalce (§ 211 odst. 1 a 5) se neuplatní.

(4) Na závěr vazebního zasedání předseda senátu a v přípravném řízení soudce udělí slovo k závěrečným návrhům státnímu zástupci, obhájci a obviněnému.

(5) Rozhodnutí se vždy vyhlásí ve vazebním zasedání.

(6) Ustanovení § 55b odst. 3 a 4, 56 a 57 se přiměřeně užití i na vazební zasedání.“.

31. § 74 včetně nadpisu zní:

„§ 74

Stížnost proti rozhodnutí o vazbě

(1) Proti rozhodnutí o vazbě (§ 68, 69, 71a, 72, 72a odst. 3, 73 a 73a) je přípustná stížnost. Na rozhodování o stížnosti proti rozhodnutí o vazbě se obdobně užití ustanovení o vazebním zasedání (§ 73d až 73g).

(2) Odkladný účinek má pouze stížnost stran proti rozhodnutí o připadnutí peněžitě záruky státu a stížnost státního zástupce proti rozhodnutí o propuštění obviněného z vazby, nejde-li o propuštění z vazby po vyhlášení zprošťujícího rozsudku. Byl-li však státní zástupce přítomen při vyhlášení rozhodnutí, má jeho stížnost odkladný účinek jen tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí.

(3) Rozhodne-li soud na základě stížnosti o zrušení rozhodnutí o vzetí obviněného do vazby nebo o dalším trvání vazby [§ 149 odst. 1 písm. b)], může věc vrátit k novému projednání a rozhodnutí pouze z důvodu závažných vad rozhodnutí. V takovém případě musí být obviněný neprodleně propuštěn z vazby.“.

32. V § 74a odstavec 3 zní:

„(3) Na rozhodování o omezeních, jejich trvání a o žádostech o zrušení omezení se přiměřeně užijí ustanovení § 68 odst. 1, § 71, § 71a, § 72, § 72a a § 74. Proti rozhodnutí podle odstavce 1 je přípustná stížnost. Ustanovení o vazebním zasedání se neužijí.“.

33. V § 75 věta první zní „Jestliže je dán některý z důvodů vazby (§ 67), může policejní orgán obviněného zadržet.“.

34. V § 79a odst. 4 větě třetí se slovo „čtrnácti“ nahrazuje slovem „třiceti“.

35. V § 79d odst. 8 větě třetí se číslo „14“ nahrazuje slovem „třiceti“.

36. V nadpisu § 83 se za slovo „prohlídce“ doplňují slova „nebo prohlídce jiných prostor a pozemků“.

37. V § 83 odst. 1 větě první a v odst. 2 se za slovo „prohlídku“ vkládají slova „nebo prohlídku jiných prostor a pozemků“.

38. V § 83 odst. 1 větě třetí se za slovo „prohlídce“ vkládají slova „nebo prohlídce jiných prostor a pozemků“.

39. § 83a se včetně nadpisu zrušuje.

40. V § 83c odst. 2 se na konci textu písmene a) doplňují slova „nebo do výkonu zabezpečovací detence“.

41. V § 83c odst. 2 písm. c) se slova „pro účely vydání nebo předání do jiného státu“ zrušují.

42. V § 85b odst. 3 větě první se slova „a § 83a odst. 1“ zrušují.

43. V § 85b odst. 3 se věta druhá zrušuje.
44. V § 88 odst. 1 se slova „zvlášť závažný“ zrušují a za slovo „zločin“ se vkládají slova „ , na který zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně osm let,“.
45. V § 88 odst. 5 se slova „nebo nebezpečného vyhrožování (§ 353 trestního zákoníku)“ nahrazují slovy „ , nebezpečného vyhrožování (§ 353 trestního zákoníku) nebo nebezpečného pronásledování (§ 354 trestního zákoníku)“.
46. V § 88 odst. 8 větě první se za slova „Státní zástupce“ vkládají slova „nebo policejní orgán“.
47. V § 88 odst. 8 větě čtvrté se za slovo „stupně“ vkládají slova „nebo policejní orgán“.
48. V § 88 odst. 9 se slova „nebo státní zástupce“ nahrazují slovy „ ,státní zástupce nebo policejní orgán“.
49. V § 88 odst. 9 se slova „zvlášť závažném“ zrušují a za slovo „zločinu“ se vkládají slova „ , na který zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně osm let,“.
50. V § 93 se odstavec 2 zrušuje.
Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.
51. V § 95 odst. 2 větě první se za slovem „přečtení“ čárka nahrazuje středníkem a vkládají se slova „je-li výslech prováděn prostřednictvím videokonferenčního zařízení“ a slova „ , přečten; obviněný“ se nahrazují slovy „ obviněný, musí mu být přečten. Obviněný“.

52. V § 102 odst. 2 větě druhé se za slovo „protokolu“ vkládají slova „nebo přehráním obrazového a zvukového záznamu pořízeného o výsledku provedeném prostřednictvím videokonferenčního zařízení“.
53. V § 103 se slova „a 2“ zrušují.
54. V části první hlavy páté se za oddíl čtvrtý vkládá nový oddíl pátý, který včetně nadpisu zní:

„Oddíl pátý

Provádění výsledku prostřednictvím videokonferenčního zařízení

§ 111a

(1) Je-li výslech obviněného prováděn prostřednictvím videokonferenčního zařízení, vyrozumí se jeho obhájce o době a místě, na které byl obviněný předvolán. V případě výsledku svědka nebo znalce tímto způsobem se obhájce obviněného vyrozumí o době a místě, ze kterého má být výslech prováděn.

(2) Je-li výslech osoby prováděn prostřednictvím videokonferenčního zařízení, ověří její totožnost zaměstnanec soudu, státního zastupitelství nebo policejního orgánu pověřený k tomu osobou provádějící výslech. Osobou ověřující totožnost může být se souhlasem osoby provádějící výslech i zaměstnanec soudu, státního zastupitelství, věznice nebo policejního orgánu, kde je vyslýchána osoba, pokud k tomu byla pověřena předsedou tohoto soudu, vedoucím státním zástupcem, ředitelem věznice nebo vedoucím příslušníkem policejního orgánu. Tento zaměstnanec je po celou dobu výsledku přítomen na místě, kde se nachází vyslýchána osoba.

(3) Totožnost svědka, jehož totožnost je utajována a jehož výslech je prováděn prostřednictvím videokonferenčního zařízení, ověří v řízení před soudem předseda senátu nebo zaměstnanec soudu pověřený zabezpečováním ochrany utajovaných informací určený k této činnosti předsedou soudu a v přípravném řízení zaměstnanec státního zastupitelství nebo policejního orgánu pověřený ochranou utajovaných informací určený k této činnosti vedoucím státním zástupcem nebo vedoucím příslušníkem policejního orgánu. Tento zaměstnanec je po celou dobu výsledku přítomen na místě, kde se nachází svědek, jehož totožnost je utajována.

(4) Orgán činný v trestním řízení provádějící výslech poučí vyslýchanou osobu před započtím výsledku prováděného prostřednictvím videokonferenčního zařízení o způsobu jeho provedení.

(5) Kdykoli v průběhu výsledku prováděného prostřednictvím videokonferenčního zařízení může vyslýchána osoba vznášet námitky proti kvalitě obrazového nebo zvukového přenosu.“

Dosavadní oddíly pátý a šestý se označují jako oddíly šestý a sedmý.

55. V § 129 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Jestliže se po vyhlášení rozsudku nebo v soudem stanovené lhůtě po vyhlášení rozsudku státní zástupce nebo obviněný vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, může soud vyhotovit zjednodušený rozsudek, který neobsahuje odůvodnění. Týká-li se rozsudek více obviněných, je třeba odůvodnit jeho výroky v částech, které se vztahují k osobě obviněného, který se odvolání nevzdal. Mají-li právo podat odvolání i poškozený nebo zúčastněná osoba a nevzdali-li se tohoto práva, je rovněž třeba odůvodnit ty výroky, proti kterým mohou podat odvolání.“.

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 3 až 5.

56. V § 129 odst. 3 se číslo „3“ nahrazuje číslem „4“.

57. V § 134 se odstavec 3 zrušuje.

58. V § 136 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Jestliže se po vyhlášení usnesení nebo ve lhůtě stanovené orgánem činným v trestním řízení po vyhlášení usnesení obviněný nebo jiná oprávněná osoba a státní zástupce vzdali stížnosti a prohlásili, že netrvají na písemném odůvodnění, může orgán činný v trestním řízení vyhotovit zjednodušené usnesení, které neobsahuje odůvodnění.“.

59. V § 146a odst. 1 písmeno a) zní:

„a) rozhodl o vazbě, nejde-li o rozhodnutí o propuštění obviněného z vazby bez přijetí některého opatření nahrazujícího vazbu,“.

60. V § 146a odst. 1 písm. b) se slova „(§ 77a odst. 4)“ zrušují.

61. V § 158 odst. 8 větě čtvrté se za slovo „číst“ vkládají slova „nebo obrazové a zvukové záznamy pořízené o jejich výslechu provedeném prostřednictvím videokonferenčního zařízení přehrát“, slovo „je“ se zrušuje a za slovo „předestřít“ se vkládají slova „protokoly o jejich výslechu“.

62. V § 158e odst. 1 se slova „zvlášť závažný“ zrušují a za slovo „zločin“ se vkládají slova „ , na který zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně osm let“.

63. V § 175 odst. 1 písmeno c) zní:

„c) rozhodnout o propuštění obviněného z vazby, o propuštění obviněného z vazby za současného nahrazení vazby některým opatřením nahrazujícím vazbu nebo o změně důvodů vazby, pominul-li některý z důvodů vazby,“.

64. V § 175 odst. 1 se za písmeno e) vkládá nové písmeno f), které zní:

„f) rozhodnout o zničení zajištěné věci v průběhu trestního řízení,“.

Dosavadní písmena f) až h) se označují jako písmena g) až i).

65. V § 179a odst. 1 se slova „tři léta“ nahrazují slovy „pět let“.

66. V § 179b odst. 2 se věta třetí zrušuje.

67. V § 179c odst. 1 větě první se číslo „4“ nahrazuje slovy „3 nebo 5“.

68. V § 179g odst. 1 se na konci textu písmene b) doplňují slova „ , nebo s poškozeným o její náhradě uzavřel dohodu, nebo učinil jiná potřebná opatření k její náhradě“.

69. V § 179g odst. 2 se slova „jeden rok“ nahrazují slovy „dva roky“.

70. V § 179g se vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Podezřelému, který uzavřel s poškozeným dohodu o způsobu náhrady škody, se v rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání uloží, aby škodu v průběhu zkušební doby nahradil.“.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

71. V § 179h odst. 1 větě první se za slovo „život“ vkládají slova „ , splnil povinnost nahradit způsobenou škodu“.

72. V § 183a odst. 2 se slova „audiovizuální techniky, kdy je jim zajištěna možnost klást vyslýcháným či jinak zúčastněným osobám na úkonu otázky“ nahrazují slovy „videokonferenčního zařízení“.
73. V § 183a odst. 3 větě druhé se za slova „takového svědka“ vkládají slova „nebo přehrát obrazový a zvukový záznam pořízený o jeho výsledku provedeném prostřednictvím videokonferenčního zařízení je možné“ a slova „bude možno“ se zrušují.
74. V § 187 odst. 1 se na konci textu věty první doplňují slova „ , nejsou-li dány důvody pro konání vazebního zasedání“.
75. V § 202 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Přítomnost obžalovaného nebo jiných osob může být zajištěna i prostřednictvím videokonferenčního zařízení; § 111a se užije obdobně.“.
76. V § 202 odst. 3 se za slovo „přečíst“ vkládají slova „nebo obrazové a zvukové záznamy pořízené o jejich výsledku provedeném prostřednictvím videokonferenčního zařízení přehrát“.
77. V § 211 se doplňují odstavce 6 a 7, které znějí:
- „(6) Se souhlasem státního zástupce a obžalovaného lze v hlavním líčení číst i úřední záznamy o vysvětlení osob a o provedení dalších úkonů (§ 158 odst. 3 a 5).
- (7) Ustanovení odstavců 1 až 5 o čtení protokolů se obdobně užijí i na přehrání zvukového a obrazového záznamu pořízeného o výsledku provedeném prostřednictvím videokonferenčního zařízení.“.
78. V § 234 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Přítomnost jiných osob může být zajištěna i prostřednictvím videokonferenčního zařízení; § 111a se užije obdobně.“.
79. V § 235 odst. 2 větě druhé se slova „(§ 211 odst. 1 a 5)“ nahrazují slovy „nebo přehráním obrazového a zvukového záznamu pořízeného o jejich výsledku provedeném prostřednictvím videokonferenčního zařízení (§ 211 odst. 1, 5 a 6)“.
80. V § 240 se slova „nebo veřejném zasedání“ nahrazují slovy „ , veřejném zasedání nebo vazebním zasedání“.

81. V § 242 se doplňuje odstavec 2, který zní:

„(2) Jiné osoby jsou z účasti na neveřejném zasedání vyloučeny.“.

82. V § 255 odst. 2 se slova „zákonem nebo mezinárodní smlouvou, která má přednost před zákonem“ nahrazují slovem „pořádkem“.

83. V § 265b odst. 1 písm. l) se za slova „takové rozhodnutí nebo“ vkládá slovo „přestože“.

84. V § 265l se na konci odstavce 4 doplňuje věta „Ustanovení o vazebním zasedání (§ 73d až 73g) se v tomto případě neužijí.“.

85. V § 265r se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „ , pokud se jej podle § 36b nevzdá“.

86. V § 267 odst. 1 větě první se číslo“3“ nahrazuje číslem „4“.

87. V § 275 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Ustanovení o vazebním zasedání (§ 73d až 73g) se v řízení o stížnosti pro porušení zákona neužijí.“.

88. V § 275 odstavec 4 zní:

„(4) Před rozhodnutím o stížnosti pro porušení zákona může Nejvyšší soud odložit nebo přerušit výkon rozhodnutí, proti němuž byla podána stížnost pro porušení zákona.“.

89. V § 306a odst. 1 větě druhé se za slovo „přečtou“ vkládají slova „nebo se mu přehrají obrazové a zvukové záznamy pořízené o úkonech provedených prostřednictvím videokonferenčního zařízení“.

90. V § 314b odst. 2 větě třetí se slova „(§ 179b odst. 2)“ zrušují.

91. V § 314d se odstavec 3 zrušuje.

92. V § 314f odst. 2 větě druhé se slova „(§ 63 odst. 1 a 3)“ zrušují.
93. V části třetí hlavě dvacáté první se za oddíl pátý vkládá nový oddíl šestý, který včetně nadpisu zní:

„Oddíl šestý
Promlčení výkonu trestu

§ 350k

O promlčení výkonu trestu rozhoduje soud usnesením. Proti tomuto usnesení může státní zástupce podat stížnost, jež má odkladný účinek.“.

Dosavadní oddíly šestý a sedmý se označují jako oddíly sedmý a osmý.

94. V § 351a se na konci textu odstavce 1 doplňuje věta: „Ústavní ochranné léčení může za podmínek uvedených v § 100 odst. 1 nebo 2 trestního zákoníku soud změnit na zabezpečovací detenci, jestliže na základě návrhu nebo zprávy zdravotnického zařízení, ve které popíše průběh a výsledky dosavadního léčení, vykonávané ochranné léčení nevedlo ke splnění jeho účelu pro chování osoby, na níž se vykonává ochranné léčení, a přeměnu vyžaduje účinná ochrana společnosti a nutnost působení na tuto osobu prostředky zabezpečovací detence.“.
95. V § 353 odst. 2 se za slovo „rozhodne“ vkládají slova „bez zbytečného odkladu“.
96. V § 354 odst. 2 se slovo „zařídí“ nahrazuje slovem „nařídí“ a na konci tohoto odstavce se doplňují věty „Není-li známo místo pobytu této osoby, užije se na příkaz k jejímu dodání do výkonu zabezpečovací detence přiměřeně ustanovení § 69 odst. 3. Je-li místo pobytu známo, lze použít k jejímu dodání do výkonu zabezpečovací detence ustanovení § 83c odst. 2. V příkazu předseda senátu vždy požádá policejní orgán o neprodlené podání informace o tom, zda byla tato osoba do výkonu zabezpečovací detence dodána, popřípadě jaké okolnosti jejímu dodání brání.“.
97. V § 383 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Úkony soudu podle § 383 až 390 koná soud, který v době úkonu vede trestní řízení, a v přípravném řízení soud příslušný podle § 26.“.

98. V § 383 odst. 2 se slova „ , který vydal mezinárodní zatýkáací rozkaz,“ zrušují.
99. V § 384 odst. 5 písm. b) se slova „který zatýkáací rozkaz vydal,“ zrušují.
100. V § 384 odst. 6 věta první zní „Soud zruší zatýkáací rozkaz, pokud zanikly důvody, pro který byl vydán, nebo zjistí-li se dodatečně důvody, pro které jej nelze vydat (§ 385)“.
101. V § 387 odst. 1 větě první se slova „ , jehož předseda senátu zatýkáací rozkaz vydal“ zrušují.
102. V § 387 odst. 1 větě druhé se slova „více soudů“ nahrazují slovy „vydaných ve více trestních věcech“.
103. V § 387 odst. 3 se slova „§ 71“ nahrazují slovy „ § 72 a 72a“.
104. V § 389 odst. 2 větě první se slova „vydal zatýkáací rozkaz“ nahrazují slovy „vede řízení o dalších trestných činech spáchaných před vydáním osoby, a v přípravném řízení soud příslušný podle § 26“.
105. V § 390 odst. 1 větě první se slova „ , který vydal zatýkáací rozkaz,“ zrušují.
106. V § 396 odst. 2 se slova „§ 72 odst. 1 věta první, § 72 odst. 2 písm. a), § 72 odst. 3 a 4, § 73, 73a, § 73b odst. 3, § 74“ nahrazují slovy „§ 71 odst. 1 věta první, § 71 odst. 2 písm. a), § 71a, § 73, § 73a, § 73b odst. 2 a 5 a § 74“.
107. V § 396 se doplňuje odstavec 4, který zní:
„(4) Orgány, jejichž rozhodování má vliv na délku předběžné vazby, jsou povinny vyřizovat takové věci přednostně a s nejvyšším urychlením.“.
108. V § 400b odst. 2 se slova „§ 72 odst. 1 věta první, § 72 odst. 2 písm. a) a § 72 odst. 3 a 4“ nahrazují slovy „§ 71 odst. 2 písm. a), § 71a a § 73b odst. 2 a 5“.
109. V § 404 odst. 2 písmeno b) zní:
„b) má-li být vykonán trest odnětí svobody nebo jeho zbytek v délce nejméně čtyř měsíců nebo ochranné opatření spojené s omezením svobody nebo jeho zbytek v délce nejméně čtyř měsíců.“.

CELEX: 2002F0584

110. V § 406 odst. 2 větě čtvrté se slova „vydal evropský zatýkáací rozkaz, v přípravném řízení na návrh státního zástupce“ nahrazují slovy „vede trestní řízení o dalších trestných činech spáchaných před předáním osoby, a v přípravném řízení soud příslušný podle § 26“.
111. V § 407 odst. 1 se slova „ , který vydal evropský zatýkáací rozkaz,“ zrušují a slova „na kterou vydal“ se nahrazují slovy „na kterou byl vydán“.
112. V § 411 odst. 6 se na konci textu písmene d) doplňují slova „ , s výjimkou případů, kdy s ohledem na zvláštní okolnosti spáchání trestného činu je třeba dát přednost provedení trestního stíhání ve vyžadujícím státě z důvodů náležitého zjištění skutkového stavu a z důvodů týkajících se výměry trestu anebo jeho výkonu“.

CELEX: 2002F0584

113. V § 411 se odstavec 9 zrušuje.
Dosavadní odstavce 10 až 13 se označují jako odstavce 9 až 12.
114. V § 413 odst. 4 větě druhé se číslo „12“ nahrazuje číslem „11“.
115. Za § 413 se vkládá nový § 413a, který včetně nadpisu zní:

„§ 413a

Odložení předání

(1) Soud může rozhodnout o odložení předání vyžádané osoby na dobu, po kterou je nezbytná její přítomnost v České republice v souvislosti s jiným trestným činem, než pro který byl vydán evropský zatýkáací rozkaz, pro účely trestního řízení vedeného v České republice nebo výkonu trestu pravomocně uloženého soudem České republiky. Rozhodnutí o odložení předání může soud učinit současně s povolením předání; byl-li zjištěn důvod pro odložení později nebo vyvstane-li nový důvod pro odložení, může tak soud učinit výjimečně i po povolení předání, a to až do provedení předání. Při rozhodování o odložení předání nebo vezme v úvahu zejména závažnost trestného činu, pro který má být osoba předána, závažnost trestného činu, pro který se vede v České republice trestní řízení, možnost předání této osoby z vyžadujícího státu zpět do České republiky, jakož i možnost dočasného předání osoby do vyžadujícího státu.

(2) O odložení předání může soud rozhodnout na návrh

- a) státního zástupce uvedeného v § 408 odst. 1,
- b) soudu a v přípravném řízení státního zástupce příslušných k vedení trestního řízení v České republice,

c) soudu, který pravomocně uložil vyžádané osobě trest odnětí svobody, nebo

d) vyžádané osoby.

(3) Pokud návrh na odložení předání nepodal státní zástupce nebo soud uvedený v písmenech a) až c), soud si před rozhodnutím o odložení předání vyžádá jejich stanoviska.

(4) Je-li osoba v předběžné nebo předávací vazbě, soud současně s rozhodnutím o odložení jejího předání rozhodne o jejím propuštění z takové vazby.

(5) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 a 3 je přípustná stížnost. Proti rozhodnutí o propuštění z vazby je přípustná stížnost pouze v případě, že byla současně podána stížnost proti rozhodnutí o odložení předání.

(6) Pomine-li důvod odložení předání, předseda senátu rozhodne o vzetí osoby do předávací vazby.

(7) Předseda senátu ukončí řízení o předání, nastane-li důvod pro ukončení předběžného šetření podle § 409 odst. 3 písm. b), d), e), i) nebo j).“.

116. V § 414 odst. 5 se slova „11 a 12“ nahrazují slovy „10 a 11“.

117. V § 415 odst. 1 a 3, § 419 odst. 2 a v § 421 odst. 3 větě druhé se číslo „11“ nahrazuje číslem „10“.

118. V § 416 odst. 2 se slova „nejde-li o rozhodnutí o předání podle § 411 odst. 9“ nahrazují slovy „nebyl-li podán návrh na odložení předání podle § 413a“.

119. Za § 426 se vkládá nový § 426a, který zní:

„§ 426a

Je-li pro účely doručení písemnosti v trestním řízení osobě v cizím státě nebo v souvislosti s dožádáním do ciziny třeba pátrat po místě pobytu osoby v cizím státě, požádá soud a v přípravném řízení státní zástupce Policii České republiky o pořízení záznamu v Schengenském informačním systému za tímto účelem.“.

120. V § 427 se odstavce 4 a 5 zrušují.

121. Za § 427 se vkládá nový § 427a, který včetně nadpisu zní:

„§ 427a

Doručení písemnosti v cizině

(1) Doručení písemnosti osobě v cizím státě poštou je možné, jen stanoví-li tak mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, anebo nebrání-li tomu předpisy cizího státu, na jehož území má být doručeno. Doručovaná písemnost nesmí obsahovat pohružku donucením.

(2) Na žádost státního zástupce ověří Nejvyšší státní zastupitelství, zda doručení podle odstavce 1 nebrání předpisy cizího státu, na jehož území má být doručeno, a způsob, jakým se takové doručení v cizím státu provádí. Na žádost soudu tyto skutečnosti ověří Ministerstvo spravedlnosti.“.

122. Nadpis § 433 zní: „Doručení písemnosti z ciziny“.

123. V § 433 se doplňuje odstavec 4, který včetně poznámky pod čarou č. 11 zní:

„(4) Doručení písemnosti cizím státem osobě v České republice poštou je možné, jen stanoví-li tak mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, anebo v souladu s prohlášením o vzájemnosti podle zvláštního právního předpisu¹¹⁾; doručovaná písemnost nesmí obsahovat pohružku donucením, a není-li vyhotovena v jazyce, o kterém cizí stát ví nebo předpokládá, že jej osoba ovládá, musí být zasílána s překladem do takového jazyka.

„11) § 54 zákona č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů.“.

124. V § 435 odst. 2 a § 436 odst. 2 se slovo „(§ 82)“ a slovo „(§ 83a)“ zrušují.

125. V § 438 odst. 4 se slova „§ 71“ nahrazují slovy „§ 72 a 72a“.

126. § 441 včetně nadpisu zní:

„§441

Zajištění věci, jiné majetkové hodnoty a majetku

(1) Na zajištění věci, jiné majetkové hodnoty nebo majetku na základě žádosti orgánu cizího státu se přiměřeně použijí ustanovení hlavy druhé oddílu sedmého, hlavy čtvrté oddílu čtvrtého a hlavy dvacáté první oddílu pátého. Při výkonu zajištění majetku se postupuje podle zvláštního právního předpisu.

(2) Věc vydanou nebo odňatou na základě žádosti orgánu cizího státu o právní pomoc může soud a v přípravném řízení státní zástupce předat pro účely dokazování na nezbytnou dobu příslušnému orgánu cizího státu a zároveň jej požádá o její vrácení. Nebrání-li tomu práva třetích osob, může se vzdát jejího vrácení do České republiky. Pokud byla věc již vydána nebo odňata v trestním řízení vedeném v České republice, lze takovou věc dočasně předat orgánu cizího státu pro účely dokazování na stanovenou dobu se souhlasem státního zástupce nebo soudu, který vede trestní řízení.

(3) Předání věci orgánu cizího státu podle odstavce 2 může být dočasně odloženo nebo věc může být orgánu cizího státu předána na dobu, jejíž délku určí soud a v přípravném řízení státní zástupce, je-li takové věci třeba pro trestní řízení vedené v České republice.

(4) Soud a v přípravném řízení státní zástupce, který na žádost orgánu cizího státu o právní pomoc zajistil věc, jinou majetkovou hodnotu nebo majetek, po přiměřené době ověří u tohoto orgánu, zda důvod zajištění trvá. Pokud tento orgán na opakované dotazy v přiměřené době nereaguje, má se za to, že důvod zajištění pominul.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 3 se přiměřeně užijí také na zajištění a předání věci, kterou má vydávaná nebo předávaná osoba u sebe. Pokud je to možné, tato věc se předá orgánům cizího státu současně s vydávanou nebo předávanou osobou. Předat takovou věc je možné i v případě, nelze-li vydávanou nebo předávanou osobu předat pro její úmrtí nebo jde-li o uprchlého.“.

127. V nadpisu § 444 se slovo „videotelefonu“ nahrazuje slovem „videokonferenčního zařízení“.

128. V § 444 odst. 1 větě první a druhé, v § 444 odst. 4 větě druhé a v § 445 odst. 1 větě první a druhé se slovo „videotelefonu“ nahrazuje slovem „videokonferenčního zařízení“.

129. V § 444 se doplňuje odstavec 8, který zní:

„(8) Ustanovení hlavy třetí a hlavy páté upravující výslech prostřednictvím videokonferenčního zařízení se neužijí.“.

130. V § 445 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Ustanovení hlavy třetí a hlavy páté upravující výslech prostřednictvím videokonferenčního zařízení se neužijí.“.

131. V § 449 se písmeno f) zrušuje.

Dosavadní písmeno g) se označuje jako písmeno f).

132. V § 455 odst. 3 se slova „[§ 449 písm. f), g)]“ zrušují.

133. V § 460o odst. 1 písm. b) zní:

„b) kterým bylo rozhodnuto o odškodnění oběti trestného činu,“.

CELEX: 32005F0214

134. V § 460o odst. 1 se slova „správním orgánem takového státu za předpokladu, že proti rozhodnutí správního orgánu o trestném činu nebo jiném deliktu je přípustný opravný prostředek, o kterém rozhoduje soud s pravomocí i ve věcech trestních“ nahrazují slovy „v případech uvedených v písmenech a), c) a d) i pokud bylo vydáno jiným orgánem takového státu v trestním nebo jiném řízení za předpokladu, že se lze domáhat projednání věci před soudem v trestním řízení“.

CELEX: 32005F0214

135. § 460p včetně poznámky pod čarou č. 7 zní:

„§ 460p

(1) Rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních lze převzít za účelem jeho uznání a výkonu, pokud má odsouzený na území České republiky obvyklé bydliště nebo majetek. Při ověřování, zda jsou splněny podmínky pro převzetí rozhodnutí, se vychází ze skutečností uvedených v osvědčení⁷⁾ o vydání rozhodnutí uvedeného v § 460o odst. 1 a případně též z dodatečných informací poskytnutých členským státem Evropské unie, který rozhodnutí k uznání a výkonu zaslal, nebo z vlastního provedeního šetření.

(2) K řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních je příslušný okresní soud, v jehož obvodu má nebo měl poslední trvalý pobyt nebo se zdržuje odsouzený, vůči němuž rozhodnutí směřuje, jinak je příslušný okresní soud, v jehož obvodu má odsouzený majetek. Je-li podle věty první dána příslušnost několika soudů, koná řízení ten z nich, který jako první obdržel nebo mu bylo postoupeno rozhodnutí, o jehož uznání a výkon jde. Ke změně skutečností rozhodných pro určení místní příslušnosti okresního soudu nastalé po zahájení řízení se nepřihlíží.

(3) Soud příslušný podle odstavce 2 rozhoduje i o všech souvisejících otázkách vykonávacího řízení. Bylo-li rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních zasláno soudu nebo jinému orgánu, který není k řízení o jeho uznání a výkonu příslušný, postoupí je neprodleně příslušnému soudu a současně o postoupení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, který mu rozhodnutí zaslal.

(4) Nejsou-li splněny podmínky pro převzetí rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních podle odstavce 1, samosoudce řízení o uznání a výkonu rozhodnutí ukončí a o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodleně vyrozumí

příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.

(5) Nelze-li v řízení pokračovat z důvodu, který není důvodem pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních, samosoudce o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu a požádá jej o vyjádření, zda na uznání a výkonu rozhodnutí trvá, a to ve lhůtě, kterou za tímto účelem stanoví. Nevyjádří-li se příslušný orgán jiného členského státu ve lhůtě nebo neuvede-li okolnosti, které vyvracejí důvod, pro který nelze v řízení pokračovat, samosoudce řízení ukončí a o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.

CELEX: 2005F0214

7) Příloha rámcového rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut.

136. V § 460q, § 460r odst. 3, § 460s odst. 1, § 460t odst. 4, § 460u odst. 5 a § 460v odst. 1 se slova „Krajský soud“ nahrazují slovem „Samosoudce“.

137. V § 460r odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) O tom, zda se rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uzná a vykoná, nebo zda se jeho uznání a výkon odmítne, rozhodne samosoudce bez zbytečného odkladu. Považuje-li to za potřebné pro účely rozhodnutí, nařídí veřejné zasedání. Nachází-li se odsouzený v jiném členském státě Evropské unie ve vazbě, výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, o veřejném zasedání se nevyrozumívá a veřejné zasedání se koná za přítomnosti jeho obhájce.

(2) Usnesení samosoudce doručí odsouzenému, státnímu zástupci a obhájci, byl-li zvolen nebo ustanoven. Usnesení, kterým bylo rozhodnuto o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie uvedeného v § 460o odst. 1 písm. b) nebo o odmítnutí jeho uznání a výkonu, se doručí též oběti trestného činu. Proti usnesení odstavce 1 je přípustná stížnost, která má odkladný účinek. Stížností nelze napadnout důvody, pro které bylo rozhodnutí soudu jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních vydáno.“.

CELEX: 32005F0214

138. V § 460r odst. 3 písm. h) se slova „nepřesahuje částku“ nahrazují slovy „je nižší než“.

CELEX: 32005F0214

139. V § 460r odst. 4, § 460s odst. 2 a 3, § 460t odst. 1 až 5, § 460u odst. 1, 2, 4 a 5 a § 460v odst. 2 se slova „krajský soud“ nahrazují slovem „samosoudce“.
140. V § 460t odst. 1 se slova „5 a 6“ nahrazují slovy „4 a 5“.
141. V § 460t odst. 5 se slova „náhradu škody“ nahrazují slovy „odškodnění oběti trestného činu“.
142. V § 460t odst. 6 se slova „krajský soud“ nahrazují slovy „samosoudce tuto povinnost přemění na povinnost zaplatit tuto částku České republice a“ a slovo „krajskému“ se zrušuje.
143. V § 460u odst. 1 písm. b) se slova „podle občanského soudního řádu“ nahrazují slovy „přiměřeně podle ustanovení hlavy dvacáté první upravujících výkon peněžitého trestu“.
144. V § 460u odst. 2 se slova „krajským soudem“ nahrazují slovem „samosoudcem“.
145. V § 460u odst. 3 zní:
- „(3) Uznáný nárok na odškodnění oběti trestného činu uznaným rozhodnutím jiného členského státu Evropské unie o peněžitých sankcích a plněních uvedeným v § 1 odst. 1 písm. b) a c) uplatňuje oběť trestného činu v občanskoprávním řízení.“
- CELEX: 32005F0214
146. V § 460u odst. 4 větě první se slova „náhradě škody“ nahrazují slovy „odškodnění oběti trestného činu“.
147. V § 460u odst. 4 větě třetí a odst. 5 větě třetí se slova „krajského soudu“ nahrazují slovy „samosoudce“.
148. V § 460u odst. 4 větě první a odst. 5 větě druhé se slova „náhradě škody nebo“ nahrazují slovy „odškodnění oběti trestného činu nebo k náhradě“.

149. V § 460w odst. 1 se věta druhá zrušuje.

150. V § 460y odst. 2 větě druhé se slovo „poškozenému“ nahrazuje slovy „oběti trestného činu“.

151. V § 460y odst. 2 se věta třetí zrušuje.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Věcná příslušnost pro řízení o trestném činu zabití a trestném činu vraždy novorozeného dítěte matkou zahájených před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se posuzuje podle zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. Lhůty, v nichž je třeba rozhodnout o dalším trvání vazby nebo v nichž lze podat žádost o propuštění z vazby, byla-li předchozí žádost zamítnuta, které začaly plynout před dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se započítávají do délky lhůt, v nichž je třeba rozhodnout o dalším trvání vazby nebo v nichž lze podat žádost o propuštění z vazby podle tohoto zákona; tím není dotčeno ustanovení o nejvyšší přípustné době trvání vazby.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o soudnictví ve věcech mládeže

Čl. III

Zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže), ve znění zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 383/2005 Sb., zákona č. 345/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb. a zákona č. 41/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 42 odstavec 2 zní:

„(2) Mladistvý musí mít obhájce

- a) od okamžiku, kdy jsou proti němu použita opatření podle tohoto zákona nebo provedeny úkony podle trestního řádu, včetně úkonů neodkladných a neopakovatelných, ledaže nelze provedení úkonu odložit a vyrozumění obhájce o něm zajistit,
- b) ve vykonávacím řízení, rozhoduje-li soud pro mládež ve veřejném zasedání, a
- c) v řízení o stížnosti pro porušení zákona, v řízení o dovolání a v řízení o návrhu na povolení obnovy, rozhoduje-li soud pro mládež ve veřejném zasedání,

a to do dovršení osmnácti let věku.“

2. V § 42 se odstavce 3 a 4 zrušují.

Dosavadní odstavec 5 se označuje jako odstavec 3.

3. V § 44 odst. 2 se slova „Tyto osoby tak mohou“ nahrazují slovy „Jestliže mladistvý nepřekročil osmnáctý rok svého věku, mohou tak tyto osoby“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o Policii České republiky

Čl. IV

Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění zákona č. 41/2009 Sb. a zákona č. 153/2010 Sb., se mění takto:

1. „V § 28 písm. d) se slovo „svobody³⁾“ nahrazuje slovy „svobody nebo do výkonu zabezpečovací detence³⁾“.
2. V § 54 písm. d) se slovo „svobody³⁾“ nahrazuje slovy „svobody nebo do výkonu zabezpečovací detence³⁾“.

ČÁST ČTVRTÁ

ÚČINNOST

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. června 2011.